

[Finansministeren.]

Spørgsmålet om skat ved kilden er i det væsentlige et spørgsmål om tilrettelæggelsen af skatteopkrævningen, medens spørgsmålet om skattefradragsretten vel nærmest må siges at vedrøre den reelle udformning af skatteudskrivningsreglerne. Men det er naturligvis klart, at man må overveje, hvorvidt en bevarelse af skattefradragsretten kan berede vanskeligheder for en indførelse af skat ved kilden.

Skattefradragsretten vil således rejse problemer med hensyn til forskudsskattens beregning. De satser og tabeller, der skal fastsættes, må tage hensyn til skattefradraget, ellers vil der overhovedet ikke være mulighed for at opnå blot nogenlunde overensstemmelse mellem forskudsskatten og den endelige skat.

Værdien af systemet skat ved kilden vil i høj grad afhænge af, om det er muligt at opnå en sådan rimelig overensstemmelse mellem forskudsskatten og den endelige skat. Erfaringerne fra Sverige, der ikke kender fradragsretten i den vidtgående form, vi har her, viser, at det, selv uden skattefradragsretten, kan være vanskeligt at opnå denne overensstemmelse, og vi vil altså yderligere få skattefradragsretten som usikkerhedsfaktor. Jeg tror imidlertid, at der kan findes en forsvarlig løsning på disse problemer.

Skal skattefradragsretten bevares — og jeg har allerede i sidste samling erkendt, at der her i tinget er flertal herfor — må det på den anden side indrømmes, at en skat ved kilden vil kunne formindske nogle af skattefradragsreglens værste ulemper. Jeg tænker her på kritikken af den voldsomme beskatning af indtægtsstigninger. Skavanken ved det gældende system er, at den skattepligtige indkomst i det første år efter indtægtsstigningen bliver højere, end skatte-skalaerne ret beset forudsætter, fordi skattefradraget i indkomståret bygger på tidligere års lavere indkomst. De forslag, der i den senere tid er fremkommet fra forskellig side om at afbøde den hårde beskatning af indtægtsforøgelse, følger to forskellige veje. Der er tale om dels en regel om skattefrihed for en del af indtægtsstigningen, dels en adgang til inden indkomstårets udløb at foretage forlods skatteindbetalinger på indtil 40 pct. af indtægtsstigningen for derved

at få et mere passende skattefradrag ved den efterfølgende ligning.

Det første forslag til afhjælpning af skattefradragets uheldige virkning, der er fremsat af det radikale venstre, går ud på, at en trediedel af en eventuel stigning i den skattepligtige indkomst fritages for indkomstbeskatning. Virkningerne heraf er nogenlunde overskuelige, og forslaget vil sikkert i mange tilfælde kunne medføre en rimeligere beskatning af indtægtsforøgelse end efter de gældende regler. Vor skattelovgivning er imidlertid i forvejen ret indviklet, og selvom forslaget isoleret betragtet vel må erkendes at være forholdsvis enkelt, vil dets gennemførelse dog i hvert fald ikke bidrage til at forenkle skattereglerne. Hvad der iøvrigt kan anføres imod forslaget, er vel navnlig, at det opnår sin virkning gennem en skattefrihed for en efter almindelige regler skattepligtig indkomst. Det forekommer mig ikke uden principielle betænkeligheder at betrede denne vej. Det må herved også tages i betragtning, at der f. eks. ved benyttelse af reglerne om varelageropgørelse er mulighed for at øve indflydelse på indkomstens fordeling på de enkelte år. Det må formentlig nærmere overvejes, om de skatteydere, der har sådanne muligheder, ikke ved et forslag som det nævnte får adgang til at skaffe sig urimelige fordele på andre skatteyders bekostning. Endelig må alle skattesatser samtidig forhøjes, hvis der ikke skal fremkomme et provenutab.

Forslaget om forlods skattebetaling giver skatteydere med stigende indtægter mulighed for indenfor visse grænser at tilrettelægge deres skattebetaling således, at betalt skat og skattefradrag nogenlunde svarer til årets indkomst. I det omfang dette lykkes for skatteyderne, vil den hårde mærskatning af indkomstforøgelse, som de gældende regler medfører, også bortfalde. Jeg er imidlertid bange for, at mange skatteydere i praksis vil have svært ved at finde ud af, hvilke forskudsbetøb de skal indbetale for at få fordel af en sådan forskudsordning. Det kræver ikke alene kendskab til skatteberegningsreglerne, som i forvejen er indviklede, og som bestemt ikke bliver mere overskuelige, dersom man også skal tage mulige forskudsbetalinger i betragtning; det bliver også nødvendigt at tage hensyn til, hvorledes indkomsten vil